

## Nr 164.

Af herrar **Sjöberg** och **Olausson**, om *skrifvelse till Kungl. Maj:t* angående särskild stämpling å importerade ägg.

Vid föregående års riksdag föreslogo vi uti tvänne särskilda motioner att Riksdagen måtte åsätta ägg en lägre tullsats. Dessa motioner blefvo dock af Riksdagen afslagna.

Året förut eller år 1909 hade Nils Nilsson i Skärhus tillåtit sig fästa Riksdagens uppmärksamhet på önskvärdheten af införandet af någon slags märkning af importerade utländska ägg, och som skäl därför framhållit *dels* huru stora fördelar genom en dylik åtgärd skulle komma att tillskyndas den svenske köparen, som icke under några förhållanden skulle behöfva för en äldre och sämre vara betala mera än han i förhållande till marknadsläget i öfrigt vore tvungen att utgifva, *dels* huru ringa, om ens beräknelig, den prisförhöjning skulle blifva, som i vissa fall skulle drabba den konsument, som af pekuniära skäl såg sig nödsakad begära den sämre och billigare varan samt *dels* huru mäktigt en åtgärd i sagda syfte skulle bidra till hela fjäderfäafvelns utveckling i landet, men främst till reglerandet af den inhemska äggmarknaden, på ett äfven för utförseln gagneligt sätt. Dessutom kunde han vid samma tillfälle framhålla, att kostnaderna för den importäggen ålagda stämplingen icke kunde blifva af natur att på något afsevärdt sätt lägga hinder i vägen för det fria varuutbytet, och att ej heller svårigheterna vid konstaterandet i tullen af märkningens fullgörande skulle blifva allt för stora.

Då emellertid hr Nilsson såväl i ena som i andra afseendet vann det välvilligaste och sakrikaste bistånd af de tillfälliga utskott, som år 1909 behandlade ärendet och till hvars sakrika uttalande vi i öfrigt hänvisa, hvaremot den misstämning hvarpå frågan föll i Andra kammaren, syntes till stor del hafva haft sin grund i sammanträffande omständigheter

af för frågans realitet främmande ursprung, hafva vi icke tvekat att upprepa ifrågavarande framställning.

Med anledning af de klagomål, svenska statens jordbrukskonsulent i England, herr Fr. Bagge, flerfaldiga gånger framfört angående den ojämna beskaffenheten af de svenska exportäggen har Sveriges allmänna fjäderfä-afvelsförening på K. landtbruksstyrelsens uppmaning vidtagit åtskilliga åtgärder i syfte att bringa rättelse i denna sak, och vid arbetet härpå har det kommit åtskilligt i dagen, som, enligt hvad för oss från föreningen uppgifvits, pekar hän på en stadigt växande desorganisation af svenska äggmarknadsförhållanden just på de håll, där den ryska importen som bäst blomstrar. Det behöfver emellertid icke särskildt påpekas, huruledes ett dylikt missförhållande måste influera på landets marknadsförhållanden i allmänhet samt dess engelska export i sista hand. På grund af Stockholmsmarknadens desorganisation, som gör svenska ägg endast i ringa omfattning säljbara till för årstiden lämpliga priser, tvingas påtagligen massor af ägg, som förut varit afsedda för fyllandet af hufvudstadens behof, att söka sin väg på annat håll och främst till exporten, utan att dessförinnan nödiga åtgärder vidtagits att verkligen på samma äggkvantiteter tillämpa försändningstider, förpacknings- och sorteringsmetoder o. d., utan hvilka de i själfva verket blifva för export så godt som odugliga. Det är sålunda icke nog med, att de ryska äggen skola direkt i England konkurrera med de svenska, utan de skola också oroa deras utländska marknad så att säga bakifrån! Detta borde dock, då äfven de senaste årens förhållanden mellan införsel- och utförselsiffror (1908: 56,070,000 och 38,809,000; 1909: 45,788,000 och 34,267,000 st.) oförtydbart peka hän på en allmän tendens till utjämning af nämnda siffror, men på samma gång på möjligheten att i beräknelig tid uppnå landets oberoende på området, icke få äga rum. Man därigenom fördröjer eller rent af undanskjuter inträffandet af detta afundsvärda jämnviktsläge.

För öfrigt bedja vi få påpeka ännu en omständighet, som tyder hän på att än större svårigheter för vår ägghandel, som ju borde gifva småbrukar- och egnahemsrörelsen ett kraftigt stöd, skola uppstå genom bristen på importmärkning af främmande ägg. Från England förljudes nämligen, enligt synliga uppgifter, att man nu ändtligen funnit ett sätt att för längre tid vid naturlig färg, lukt och konsistens behålla bl. a. ägg, något som måste göra den svenska importen än mera vanskelig, på samma gång en i större utsträckning genomförd preservering af de ryska äggen skulle totalt fördärfva den inhemska marknaden. Som bekant har Riksdagen för icke länge sedan afslagit en tänkvärd motion angående märkning af preser-

verade ägg, såväl utländska som inhemska, och mot en dylik fara finnes alltså intet skydd.

Under ytterligare vädjan till ifrågavarande motioner vid 1909 års riksdag och den utredning, som såväl Första kammarens andra (Utl. nr 2) och Andra kammarens andra tillfälliga utskott (Utl. nr 1), ytterligare i ämnet presterat, våga vi alltså föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla det täcktes Kungl. Maj:t snarast möjligt gå i författning om utredning rörande lämpliga bestämmelser därom, att utländska ägg skola vid importen vara försedda med påstämpladt märke, angifvande det främmande ursprunget, och vidtagna däraf föranledda åtgärder.

Stockholm den 27 jan. 1911.

*Carl F. Sjöberg.*

*Carl L. Olausson.*